

Nr 286.

Av herr **Wehtje m. fl.**, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition angående anslag för budgetåret 1948/49 till avlöningar vid universiteten i Uppsala och Lund m. m.

I proposition nr 152 angående anslag för budgetåret 1948/49 till avlöningar vid universiteten i Uppsala och Lund m. m. har Kungl. Maj:t föreslagit riksdagen bevilja nödiga anslag för igångsättande av klinisk undervisning vid allmänna sjukhuset i Malmö i ämnena praktisk medicin, kirurgi samt obstetrik och gynekologi. I förslaget har icke medtagits anslag till tre kanslibiträden, ett till vardera av de ifrågavarande klinikerna, som föreslagits av utredningsmannen, landshövding Thomson, och därefter upptagits i universitetets i Lund riksdagspetita för budgetåret 1948/49.

Orsaken till att departementschefen icke upptagit ifrågavarande tjänster torde vara den, att kanslern för rikets universitet ansett, att med ifrågavarande kanslibiträdestjänster torde kunna anstå tills vidare. Kanslern säger sig visserligen utgå ifrån att klinikföreståndarna (= de nytillkommande professorerna i nämnda ämnen) böra med avseende å biträdeshjälp likställas med övriga kliniska professorer. Redan i utredningsmannens betänkande framhölls, att de nya kliniska professorerna i Malmö i alla avseenden skulle bli likställda med dem i Lund. Kanslern anser likväl, att med inrättande av ifrågavarande kanslibiträdestjänster torde kunna anstå till dess samtliga här ifrågavarande professorsbefattningar blivit försedda med ordinarie innehavare och i samband därmed det vetenskapliga forskningsarbetet, som i första hand motiverar anställande av berörda arbetskrafter, kan komma att igångsättas.

Mot kanslerns motivering, som synes ha blivit avgörande för departementschefens ståndpunktstagande i fråga om dessa tjänster, kan anföras följande:

1) Den ena av de tre ifrågavarande professurerna har redan fått ordinarie innehavare, i det att Kungl. Maj:t den 12 mars 1948 utnämnt överläkaren S. Genell att från 1 juli 1948 vara professor i obstetrik och gynekologi vid Lunds universitet och överläkare vid allmänna sjukhuset i Malmö.

2) På de två övriga professurerna kommer från 1 juli 1948 att förordnas vakansvikarier till dess tillsättningsproceduren medhunnits. Det är ställt utom varje tvivel, att dessa vakansvikarier komma att bli högt förtjänta vetenskapsmän, varför det vetenskapliga forskningsarbete, varom kanslern talar, helt visst kommer att igångsättas omedelbart på samtliga kliniker.

3) De ifrågavarande kanslibiträden komma givetvis till viss del att användas för uppgifter, som ingå i sagda forskningsarbete. Men en minst lika betydelsefull användning för denna arbetskraft torde vara som skrivhjälp till rent administrativt arbete, utskrivande av ämbets skrivelser m. m. Det är uppenbart, att den hjälp i dylikt avseende, som de tre malmöprofessorerna behöva, snarast blir större under själva startåret än senare. En orimlig arbetsbörda med renskrivningsarbete o. d. skulle utan dylik skrivhjälp komma att tynga dessa tre professorer, resp. vakansvikarier på professorerna under startåret, som givetvis kommer att föra med sig en ovanligt stor administrativ arbetsbörda. Behovet av denna arbetskraft framstår därför som synnerligen välmotiverat.

Med anledning av vad som sålunda anförts hemställes,

att riksdagen vid behandlingen av Kungl. Maj:ts proposition nr 152 måtte anvisa anslag för tre kanslibiträdestjänster för undervisningsklinikerna i Malmö i samma löneklass som motsvarande tjänster vid klinikerna i Lund.

Stockholm den 1 april 1948.

Ernst Wehtje.

Axel Uhlén.

Anton Sjö.
